

Nuori Nadja.

Nadja opettaa lapsille ompelamista.

34-VUOTIAS NADJA

Nadjan lapsuus oli vaikea. Perheessä oli kolme lasta. Vain äiti kävi töissä; isä joi usein ja löi vaimoa ja lapsia. He elivät ainaisessa pelossa, eikä äiti kyennyt suojelemaan lapsiaan. Eriytyisen vaikeaa oli Nadjalla, koska isä suuntasi vihansa nimenomaan häneen, esikoiseen.

Vuonna 1999 lapset löysivät päiväkeskuksesta oikean kodin ja turvan. Siellä he saattoivat tuntea itsensä vapaiksi ja kehittää luovuuttaan. Nadjalla oli tapana juosta koulun jälkeen päiväkeskukseen valmiina mihin tahansa toimintaan. Kaikki oli hänestä mielenkiintoista. Hänen lahjansa tulivat esiin savipajassa ja teatteristudiolla. Häntä oli vaikea saada pois pajasta, jossa hän muovaili melkein aina.

Peruskoulun jälkeen Nadja meni ammattikouluun ja opiskeli ompelijaksi. Vielä opiskeluaikanakin hän kävi melkein päivittäin keskuksessa tekemässä savitöitä ja hiomassa omia taitojaan samalla, kun opetti pienempiä lapsia.

Vuonna 2009 Nadja sai vakituisen paikan keskuksen savipajan ohjaajana. Tähän mennessä hän on ohjannut yli 20 lapsen ja nuoren keraamikko-opinnot ja järjestänyt yli 30 näyttelyä.

Kun keskuksen perustettiin kansanperinnestudio, Nadja meni rohkeasti mukaan. Hän opetti lapsille ompelamista, kirjontaa ja punontaa. Kaikki teatteristudion lavasteet ovat syntyneet hänen työnsä tuloksena.

Keskuksessa Nadja myös tutustui puutöiden ohjaajaan Juraan. He solmivat avioliiton, ja vuoden 2020 kesäkuussa heille syntyi poika. Nyt Nadja hoitaa pienokaista kotona, mutta pitää tiiviisti yhteyttä keskuksen.

Jos Nadja ei olisi aikanaan löytänyt tietään päiväkeskukseen, hän tuskin olisi kestänyt kauaa humalaista isäänsä, vaan olisi joutunut kadun vaikutteiden piiriin. Keskuksessa hän sai osakseen rakkautta, turvaa ja työntekijöiden tukea. Hän oppi keramiikkataidot ja löysi keskukselta työpaikan ja vielä aviopuolisonkin.